

POSTANOWIENIE

Dnia 18 kwietnia 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Hubert Wrzeszcz (przewodniczący)

SSN Mirosław Bączyk

SSN Anna Owczarek (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa „M.” Przedsiębiorstwa Remontowego
Usługi-Handel Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z ograniczoną
odpowiedzialnością
przeciwko „M. P.” Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością
o zapłatę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 18 kwietnia 2012 r.,
zażalenia strony pozwanej na orzeczenie o kosztach, zawarte w wyroku Sądu
Okręgowego w K.
z dnia 13 września 2011 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Sąd Okręgowy w K. wyrokiem z dnia 13 września 2011 r. oddalił apelację pozwanego M. P. spółki z o.o. oraz zasądził od pozwanego na rzecz powoda „M.” Przedsiębiorstwa Remontowego Usługi – Handel Spółki z o.o. kwotę 1 200 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

Postanowienie Sądu Okręgowego w zakresie rozstrzygnięcia o kosztach zastępstwa procesowego zaskarżył zażaleniem pozwany. Zarzucając naruszenie art. 109 § 1 k.p.c. w zw. z art. 479⁹ § 1 zdanie trzecie k.p.c. i art. 133 § 3 k.p.c., poprzez orzeczenie o kosztach postępowania apelacyjnego w sytuacji gdy brak było właściwego wniosku strony powodowej w tym zakresie, skarżący wniósł o uchylenie orzeczenia i o zasądzenie zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Najwyższy zważył:

Skarżący kwestionuje rozstrzygnięcie o zwrocie kosztów postępowania odwoławczego, obejmujących koszty wynagrodzenia pełnomocnika strony przeciwnej podnosząc, że roszczenie o ich zwrot wygasło (art. 109 § 1 k.p.c.). Stanowisko powyższe opiera na twierdzeniu, że po pierwsze wniosek o zwrot kosztów zawarty w odpowiedzi na apelację był bezskuteczny, gdyż nie została ona doręczona bezpośrednio pełnomocnikowi powoda, stąd podlegała zwrotowi i błędnie została przyjęta przez Sąd (art. 479⁹ § 1 zd. 3 k.p.c.), po drugie na rozprawie odwoławczej pełnomocnik powoda nie złożył prawidłowego wniosku o przyznanie zwrotu kosztów.

Zarzuty powyższe są chybione. Jakkolwiek odpowiedź na apelację, zawierająca wniosek o „obciążenie pozwanej kosztami postępowania apelacyjnego, w tym kosztami zastępstwa procesowego pełnomocnika strony powodowej”, złożona została z naruszeniem dwutygodniowego terminu biegnącego od dnia doręczenia apelacji (art. 372 k.p.c.), to jej odpis został doręczony pełnomocnikowi strony przeciwnej w sposób przewidziany art. 479⁹ § 1 zd. 1 k.p.c. o czym świadczy, załączony do oryginału pisma skierowanego do Sądu, odpis książki nadawczej korespondencji pocztowej (k. 851). Okoliczność powyższa ma jednak znaczenie drugorzędne. Przepisy kodeksu postępowania cywilnego nie wiążą skuteczności roszczenia o zwrot kosztów procesu ze zgłoszeniem żądania zwrotu

stronie przeciwnej, tylko ze zgłoszeniem stosownego wniosku sądowi. W myśl art. 109 § 1 zd. 1 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c., roszczenie o zwrot kosztów postępowania odwoławczego wygasa, jeśli strona najpóźniej przed zamknięciem rozprawy bezpośrednio poprzedzającej wydanie orzeczenia nie złoży sądowi ich spisu albo nie zgłosi wniosku o przyznanie kosztów według norm przepisanych. Z protokołu rozprawy apelacyjnej wynika zaś, że pełnomocnik powoda stawiał się, zajął stanowisko w przedmiocie rozpoznawanego środka odwoławczego i wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów postępowania. Fakt, że skrótowy zapis protokołu w tym zakresie brzmi: „Pełnomocnik powoda wnosi i wywodzi jak w odpowiedzi na apelację” a nie „Pełnomocnik wnosi o oddalenie apelacji i przyznanie zwrotu kosztów postępowania odwoławczego” oznacza jedynie, że były popierane (zostały powtórzone) wnioski o charakterze merytorycznym i formalnym zawarte w tym piśmie procesowym. Powyższą treść protokołu, mimo braku pożądanej precyzji, należy uznać za dopuszczalną i potwierdzającą fakt zgłoszenia przez pełnomocnika powoda wniosku o przyznanie zwrotu kosztów. W konsekwencji, wbrew zarzutowi skarżącego, nie było uzasadnienia dla zastosowania rygoru z art. 109 § 1 zd. 1 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c.

W tym stanie rzeczy zażalenie, w braku uzasadnionych podstaw, podlega oddaleniu (art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398¹⁴ k.p.c.).